

(המשך מעמוד 10)
בבית הספר לאמנויות תלמה ילין במגמה למישחק. בגיל 21 התקבל כשחקן לתיאטרון הבימה. אחרי ששיחק במשך שנים אחדות בהבימה ובתיאטרות אחרים החליט כי הוא אוהב יותר מכל את תיאטרון הכוכות. הוא נכנס להפקה של תיאטרון כזה. ביחד עם רפי שחר מתיאטרון לילך, אך בגלל בעיות כספיות לא יצאה ההפקה אל הפועל.

חיוורות. התיידדנו. רציתי לקנות בובה אבל המחירים היו אסטרונומיים. שמה של המוכרת היה קנדי, היא הסיכרה לי על הבובות הוויקטוריאניות וסיפרה שכלל שהן ישנות יותר איכותן טובה יותר. העתיקות עשויות פורצלן נדיר ויקר מאוד. קנדי פתחה לפני עולם חדש. אף פעם לא ידעתי קודם לכן כי יש בובות עתיקות ממש. שהן ניכסי אמנות. התחלתי ללמוד את הנושא קנתי

ההמוסקטואליות היו לו ירידות רבות. הוא ידע להעריך את היופי הנשי. לא אחת אמר שהוא אוהב רווקא את דמות האשה שמשמנה משתפכים.
הוא נסע לחו"ל כדי להמשיך במסעו אחרי עולמן הקסום של בובותיו. כשהגיע לוונציה בשנית הלך לחפש את קנדי בחנות הבובות שלה. החנות היתה נעולה על מנעול ובריה. כחלון הראווה מצא שלוש תמונות:

„נעת מלטפים המלאכים את תלתליו, אמר חבר

קרוב של עידן, שמחלה קשה קיפדה את חייו

עידן עם בובותיו כמו אנשים שקפאו

עידן נותר ללא עבודה ולפרנסתו החל לעבוד כמלצר בתל-אביב הקטנה. בעל המקום, רפי שאולי, שהכיר את כישוריו של המלצר החדש, הציע לו להציג את בובותיו לראווה במסעדה.

סיפור מונציה

שחפד די כסף נסע לוונציה ושם אירע לו מיקרה שאותו אהב לספר שוב ושוב לירדיו: „באחד מרחובותיה הקטנים של ונציה גילית חנות קטנה ומזוהה. מבעד לזכוכית נשקפו אלי בובות שנראו כאילו הן אנשים שקפאו בכל מיני מצבים. זה נראה כליכך אמיתי, כליכך אגרי. נכנסתי לחנות. כפנים עמדה צעירה בלונדית יפהפיה, לכושה בכנרנים של בובה ופניה לבנות

ספרים, ביקרתי במסויאונים ובחנות, למדתי איך מבחינים בין בובות אמיתיות ומוזיפות, הכרתי מאות אספנים וביקרתי בעשרות בתי יוצרי של בובות. נרדתי בלונדון, אמסטרדם ופאריס וראיתי שיש משוגעים לדבר. כשהגעתי ארצה התחלתי לעשות בובות בסגנון ויקטוריאני ואחר-כך אישי.”

בובותיו של עידן הפכו להיט. כשהציגה הציירת עדית פאנק תערוכה מצויירה בגלרייה שלוש עשרה וחצי היא צירפה אל התערוכה את עידן, שהציג את בובותיו. מאז הפכו השניים ידידים בנפש עדית ובעלה, אבי פאנק, פקדו את מיטת חוליו של עידן עד לרגעיו האחרונים ממש.

הוא אהב את בובותיו. נהג לשוחח איתן כאילו הן חיות. הוא אהב את החיים, אהב חברה ולמרות נטייתו

כראשונה נראתה קנדי מאושרת, לכוושו לכן, שיערה הבלונדי מתנופף וליד התמונה היה כתוב: „כך נראיתי כשהגעתי לכאן.” בתמונה השנייה נראתה קנדי מחייכת כשימלה לכנה וליד התמונה היה כתוב: „היה לי חלום והוא הפך מציאות.” בתמונה השלישית נראתה קנדי שוכבת בכגר שחור עם ורד אדום וליד התמונה היה כתוב: „והם הרסו לי את החלום ואת המציאות ולא הבנתי למה.”

בעלי החנויות בסביבה סיפרו לעידן שקנדי נעלמה יום אחד והותירה אחריה רק את התמונות. גם עידן, שהיה צעיר ויפה ומוכשר, עמלם. וכעת, כך אומר חבר קרוב שלו, „גלטים המלאכים כשמיים את תלתליו והוהיבים.” גם לו היה חלום אך מחלה קשה ואכזרית קפדה את חלומו בעורו באיבו. שרית ישי

חדאד: סוף

(המשך מעמוד 7)

בותיהם. ביום השני של המילחמה התרחש הטקס המתועב על פיסגת מיצצר הנופור, שמנחם בגין העניק אותו לחדאד „כמתנה”, בעוד דמם של חיילי סירת גולני מתו על קירות הבונקרים. הטקס הוה סימל את תפקידן של המיליציות במילחמת הלכנון.

תיקויותיו של חדאד, כמו גם תיקויותיה של ממשלת-ישראל, הרקיעו שחקים בשלבים הראשונים של מילחמת-לכנון. הוא היה סבור שיתמנה באופן רישמי למפקד הצבאי של כל איזור ררוס-לכנון, עד לנהר העוואלי. מאוחר יותר — ומאוחר מדי — התברר גם לממשלת ישראל וגם לרביסרן חדאד שהתיקויות היו רבות מדי.

כנהרית המפוקפק האחר של ישראל בלכנון, המנהיג של הפלאנגות באשיר ג'מיל, לא רצה כשותפים לשילטון ולא בטח בחדאד. הוא דרש את ראשו של חדאד. שר הביטחון אריאל שרון, שהיה מוכן להרחיק לכת ובלכר שיוכח כ„שלום” עם לכנון, גילה נכונות להקריב את חדאד, אם כי לא לחלוטין.

כמו שרון, היתה גם לחדאד מעורבות מעוררת-שאלות בטבח של צברה ושאלתא. היו שמועות על חיילי מיליציות מהדרום בטבח, וחדאד העיד לפני ועדת-כחן בכניין פאפיק בירושלים. הוא אישר שהיה בקירבת המחנות באותו יום שבו נערך הטבח, אך טען שרק עבר שם, כדי לבקר קרובי מישפחה בעיר החוף ג'ונייה שמצפון לכירדון.

סנה תחת פיקוד ישראל

בעדותו גילה חדאד פרט חדש על המעורבות הישראלית בדרום לכנון. הוא התייחס לשני חיילי המיליציות שנהרגו במחנות הפליטים עלי-די חיילי צה"ל ואמר: „אף אחד מהם לא היה מהכוחות שלי. הם מגויסים מהכפרים (בדרום לכנון) עלי-די צה"ל. הם תחת פיקודי, אבל לא כמאה אחוז... כולם יודעים שכל הכוחות הלבנוניים הלוחמים (המיליציות והפלאנגות) לובשים אותם מדים, האנשים שלנו והאנשים מכירדון, כי כולם באים מאותה מסעדה.”

עכשיו, כך נראה, ירדו כל המאמצים האלה לסמיון. ממשלת ישראל הסכימה לכך שתוצב חטיבה של הצבא הלבנוני בדרום לכנון. כלל לא ברור אם אמנם יאישו חיילי המיליציות של חדאד והמיליציות של צה"ל את החטיבה הזאת. גם לא ברור מה תהיה מידת השליטה של רביסרן חדאד במתרחש בדרום-לכנון. ממשלת ישראל רוצה לרצות את האמריקאים ואת דעת-הקהל בישראל, המטרדת מההמשך העקוב מדם וחסרת-הכלית של המילחמה — ועשויה לזרוק את חדאד לכלבים. שלמה פרנקל

תמרורים

חגג ♦ בטקס מישפחתי את כרהמיצוה שלו אייל זייגר, בנו של ח"כ הליברלים מסביון יצחק (זייגי) זייגר. בני המישפחה הסתפקו בארוחה מישפחתית אחרי שאייל, בנם השני, עלה לתורה.

חגג ♦ את יום-הולדתו ה-73 יוסף אלמוגי, מוותיקי מפא"י ורפ"י. אלמוגי, ראש עיריית חיפה, שר-העבודה ויושבי-ראש הסוכנות היהודית לשעבר, שב בשנה שעברה לפעילות פוליטית כמיפלגת העבודה, אחרי שהחלים ממחלה קשה. הוא מרכו חוגי-פעילים באיזור חיפה.

חגג ♦ את יום הולדתו ה-75 שניאור זלמן אברמוב, עוררדין ולשעבר ח"כ ליברלים פעלתן. מפרסם בתדירות את דיעותיו בהארץ.

חגג ♦ את יום-הולדתו ה-79 הפרופסור למישפט ולמדעי המדינה בנימין אקצין, שהעמיד תלמידים רבים, בנייהם עשרות ח"כים שלמדו

חוגג אקצין תלמידים רבים

בקורסים שלו כאוניברסיטות. שמו הוזכר לפני כמה חודשים כמועמד למישרת נשיא המדינה, אך הוא רחה את הרעיון ביגלל גילו.

הועלה בדרגה ♦ אלוף-מישה עזריאל נבו (36), מזכירו הצבאי של ראש-הממשלה. נבו, הרומה

מועלה בדרגה נבו דימיון רב

בהופעתו לח"כ חרות אליהו בן-אלישר, עובד בתפקידו זו השנה השנייה.

התאבדה ♦ מקפיצה מגג בית בן שמונה קומות רות נאמן (28) כלתו של השר יובל נאמן. רות (28) היתה נשואה לתדי, בנו של הפרופסור, והוזג התגורר ברמת-אביב.

נפטר ♦ אריך טייך, המנצח הוותיק של תזמורת חיל-האוויר. טייך (67) נשח עלה מאז 1948 והגיע לדרגת סגן-אלוף. הוא עלה לארץ מגרמניה בשנת 1930. היה ידוע כקפדן ונוקשה ביחסו עם הנגנים הרבים שעברו בתימורת, וברישות הגבוהות שדרש מהם. מימדי גופו הגדולים הפכו כמעט לסימן ההיכר שלו. לפני כמה חודשים פרש מהניצוח עקב מחלה.

הרב משה פוריש (90) זקן מנהיגי אגודת-ישראל ואביו של ח"כ אגודת ישראל, הרב מנחם פוריש. היה יליד ירושלים, דור שיש, ממיסד החינוך העצמאי וכיהן יותר מ-20 שנה כסגן-ראש-עיריית ירושלים.